

вси изгубили най добрата част на свое-то благополучіе ради нейно-то отшествіе, а она особито бѣ неуѣшима. Павелъ ѿ писа едно писмо весма пространно, и я увѣриваше какъ ще содѣла градина-та достойна за нея, и ще смѣше растѣнія-та на Европа съ оныя на Африка, какъ-то она бѣ сплела имена-та имъ въ свое-то рукодѣліе. Прати ѿ плодове отъ кокотіеры на нейный изворъ, кон-то бѣха достигнали въ крайна узрѣлость. Не прилагаше, казуваше някое друго сѣмя островско за да я побуди въ скоро возвращеніе желаніе-то да види пакъ произведенія-та на нейно-то отечество. Умоляваше я превосходно да исполни горящата ревность на фамилія-та, и особито негова-та, зашто-то овъ не можеше испослѣ да получи някое удоволствіе безъ нея.

Павелъ посѣя съ крайно прилѣжаніе сѣмена-та отъ Европа, и найпаче бѣльцыте и на скабіозы-те, на кон-то цвѣтове-те ся виждаха да са соразмѣрни съ характера и стояніе-то на Виргинія, зашто-то ты препоручаваше нему толко особито. Но или зашто-то бѣха извѣтряли въ премануваніе-то, или при това зашто-то климатъ атъ на тая страна у Африка не имъ е спосо-